రూమ్ నంబర్ 117

వి. వి. బి. రామారావు

మెస్ గంటకోసం ఎదురుచూస్తున్న భాస్కరం వాచీ చూసి చూసి అలిసిపోయాడు. ఏడున్నరకే ఆకలివేసేస్తూంది. పొద్దున్న కాఫీ మూడు సార్లు తాగి (ఆ వెధవ సంతులుగాడివల్లే), మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు కాస్త గతి కాదు. లైబ్రరీకి పోయి షెర్లాక్‌హోమ్స్ లోకంలో మైమరిచిపోయాడు. తీరా హాస్టల్‌కి వచ్చాక ప్రారంభమయింది ఆకలి. గంట విన్న మరుక్షణం ఒక్క ఉదుటున మెస్‌లోకి జొరబడ్డాడు. తనకి ఇష్టమైన చామ ఫ్రై. వండర్‌ఫుల్‌గా ఉంది. పక్కవాళ్ళతో మాట్లాడడాని కిది సమయం కాదు. గబగబా లాగించి ఇవతల పడ్డాడు. తన రూమ్ మేట్స్ సంతులుగాడు, శేషగిరి ఇంకా భోజనానికి వెళ్ళడానికి తయారవుతున్నారు. వీళ్ళు తిరిగి వచ్చేసరికి తనో చాప్టర్ పూర్తి చేద్దామని టెక్స్టు బుక్ ఆఫ్ జనరల్ సర్జరీ తీశాడు. ఓ పది నిమిషాలు చదివాడో లేదో, తలుపు శబ్దం. మిత్రుడు భవానీ శంకరం.

విసుక్కున్నాడు భాస్కరం, ఇక చదు వింతేలే అన్నట్టు.

"ఏరా! ఎక్కడా కనపడ్డంలేదు?" కుశల ప్రశ్న.

"ఏకేం? టౌన్‌లో ఉన్నావ్ పుట్టింట్లో. మాకీ హాస్టల్ మెతుకులే గతి ... అయినా, ఈ వెధవ జీవితం ఎవడు కనిపెట్టాడో, వెధవ తిండి, వెధవ బతుకు. పోనీ, చదువుకుందా మంటే ఎప్పుడూ ఏదో గోలం."

"అదంతా పాత పురాణమే కాని, మార్కు లెలా వస్తున్నాయ్?"

"ఏవో, ఓ మాదిరి."

"ఈ మధ్యేమైనా సినిమాలు చూశావా? ఎప్పుడూ పుస్తకాల గొడవేనా? మంచి ఘోస్ట్ స్టోరీ. లీలా మహల్లో. వస్తావా?"

"ఏమిటోయ్ అది?" సంతులు ప్రవేశించాడు.

"ఏం నాయనా, షికారు కెళ్ళలేదా?" కసిగా అడిగాడు భాస్కరం. తనవి తిప్పుతున్నందుకు కక్ష.

సంతులు వెనకాలే సిగరెట్టు కాల్చు కుంటూ వచ్చాడు జాన్. యూనివర్సిటీలో పారా సైకాలజీ విద్యార్థి. విపరీతంగా పుస్తకాలు చదువుతాడు. కబుర్లు రాయుడు. కథ లిస్తే అల్లేస్తాడు. సంతులికి మహా స్నేహితుడు.

"ఏమిటోయ్ ఆ ఘోస్ట్ స్టోరీ?" సంతులు ఆ టాపిక్‌ని వదలడాని కిష్టపడలేదు.

"ఏదో సినిమాలే. ఇంతకీ జాన్ పారా సైకాలజీ వాడు కదా—ఇ. ఎస్. పి. పారా నార్మల్ మానిఫెస్టేషన్స్—ఇలాంటివి నమ్ముతాడా?" భవానీకి సందేహం వచ్చింది.

"ఎంత మాట! నాకు అలాంటి కథ లన్నా, సినిమాలన్నా చాలా ఇష్టం. ఆ సమయానికి జ్ఞాపకం వచ్చింది—చాలా సంవత్సరాల క్రిందట ఈ హాస్టల్లోనే కాంతిమతి అని ఒక స్టూడెంట్ ఉండే వాడట. మా రెవ్వరైనా విన్నారా?"

"ఎవ రా కాంతిమతి, ఏ మా కథ?" భవానికి గాసిప్ అంటే మహా ఇష్టం. కథలంటే పిచ్చి.

భాస్కరానికి సంతోషంగా లేదు. పక్క లేదు. 'పెళ్లి దుంపతెగ్గ మరి, పదుల్లో విన్నట్టున్నా లేరో?' లోలోపలే నవ్వు కున్నాడు.

"కాంతిమతి మా అన్నయ్య క్లాస్ క్లాస్‌మేట్."

"కాలేజీలో ప్రాక్టికల్ చేస్తున్న ఎక్స్‌పర్ట్ మా అన్నయ్యా?" భవానీశంకరం ఎందుకో చాలా ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు.

"అవును. కాంతిమతి కథ చాలాకాలం మా అన్నయ్యే నాకు చెప్పాడు."

"అంతే ఏ మా కథ?" అనాలని అనుకోలేదు.

ప్రయత్నంగా మరో సిగరెట్టు అంటించి ప్రారంభించాడు జాన్.

"మా అన్నయ్య, కాంతిమతి [illegible] ... [illegible] కాంతిమతి ఓ [illegible] ... మా అన్నయ్య [illegible] జ్ఞానం [illegible]" ... [illegible] లోకి వెళ్ళిపోయాడు జాన్.

"కథ కానీయ్." కాలరిడ్జి పద్యంలో ఏన్షియంట్ మారినర్‌కి కథ చెప్పేస్తేనే గాని నరక యాతన తగ్గదు. ఈ భవానీ గాడికి కథ వినేస్తేగాని ఆరాటం ఆరదు.

"కాశీపతి ఆర్థడాక్స్ బ్రాహ్మిన్ ఫామిలీలో పుట్టాడు. కష్టపడి చదివే వాడు. మొండిపట్టు మనిషి. మొదట అతను నూట పదిహేడో గదిలో దిగటానికి సందేహించిన మాట మాత్రం వాస్తవమేనట. కాని, అన్నయ్యా, అతనూ గొప్ప స్నేహితులు. దయ్యా లేమిటి నాన్సెన్స్ అనేశాడు అన్నయ్య. ఇద్దరూ దిగారు ఆ గదిలో. ఈ సంఘటన వాళ్ళు ఫిఫ్త్ ఇయర్‌లో ఉండగా జరిగిందట. ఉన్నట్టుండి కాశీపతి మారిపోయాడు. ఎవరితోనో ప్రేమాయణంలో పడ్డాడని వినికిడి. అన్నయ్య మాత్రం అత న్నెప్పుడూ వెనకేసుకు వచ్చేవాడట గొప్ప లాయల్టీతో.

"సుమారు ఇరవై ఏళ్ళ క్రిందటి విషయం. కాశీపతి గదిలో దయ్యం ఉందని ప్రచారమైంది. హాస్టల్ కాంపౌండ్‌లో వేపచెట్టు క్రింద ఎముక తెచ్చుకుని గదిలో దించాడనీ, ఆ ఎముక ఓ భగ్న ప్రేయసిదనీ, ఆ ఎముకతోపాటు దయ్యం గదిలో సాక్షాత్కరిస్తుందనీ, ఆమె పట్టిన మనిషి రెండు మూడు రోజులలో చనిపోవడం ఖాయమనీ అనుకుంటూ ఉండేవారు. కాశీపతి ఈ ఎముక కథ చాలా సార్లు విన్నాడు. ఉన్నట్టుండి ఓ ఎముకను తన గదిలో తెచ్చి పెట్టుకున్నాడు." జాన్ కొంచెం ఆగాడు— రియాక్షన్స్‌కోసం కాబోలు.

"మెడిసిన్ చదువుతూ ఎముకలు దగ్గ రుంచుకోవడంలో ఆశ్చర్య మేముంది? ఇక్కడ మా ప్రతి ఒక్కడి కబ్బర్డ్‌లోనూ అవి ఎప్పుడూ ఉండేవే. మా దృష్టిలో అవి మనిషి ఎముకలు మాత్రమే కావు. శాస్త్రజ్ఞానంతో పరికించ వలసిన స్పెసిమెన్స్. ఇంతకీ ఏమిటి నీ కథ సారాంశం?" భాస్కరం విసుక్కున్నాడు.

"నేనూ ఈ కథ విన్నప్పుడు అలాగే అనుకున్నాను. మన హేతువాదం సంగతి తరవాత ఆలోచిద్దాం..." జాన్ ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు.

"ఇంతకీ కాశీపతి గదిలోకి దయ్యం వచ్చిందా?" భవానీకి క్యూరియాసిటీ ఆగలేదు.

"వచ్చిందని నువ్వెందు కనుకున్నావ్?" ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు జాన్.

"అయితే, జాన్, దయ్యా లుంటాయా?" పంతులుగా డడిగాడు.

"దయ్యాలను చూసిన వాళ్ళు లేరు. ఇక పోతే, కొన్ని కొన్ని సంఘటనలు మాత్రం పారానార్మల్ మానిఫెస్టేషన్స్ అని కొంతమంది ఒప్పుకున్నారు. వీటికి నిదర్శనాలు చూపటం కష్టమే."

"ఇంతకీ ఇప్పుడు కాశీపతి ఎక్క డున్నాడు?" మరోలా ప్రశ్న వేసి చూశాడు పంతులు.

"ఇంకెక్కడి కాశీపతి? హౌస్‌సర్జన్సీ అవుతున్నప్పుడే చనిపోయాడు."

"అయితే, కాశీపతిని దయ్యం చంపిందా?" భవానీ మళ్ళీ నోరు వెళ్ళ బెట్టాడు.

"కాశీపతి చనిపోయిన కారణం ఊహించడం కష్టమేమీ కాదు. కాని, దయ్యం విషయం మాత్రం వింతగా ఉంటుంది. మా అన్నయ్య నాతో క్రిందటి వేసవి సెలవుల్లోనే చెప్పాడు ఈ గాథ. మా అన్నయ్య నా కంటె పెద్దవాడు. మా వయస్సులోని వ్యత్యాసం వల్ల నేను యూనివర్శిటీలో చేరేవరకు ఎక్కువసేపు మా అన్నయ్య ఎదురుగా నిలబడే వాడిని కాదు. ఒక రోజు కాశీపతి ప్రస్తావన ఎందుకో వచ్చింది. అన్నయ్య సడన్‌గా ఓ రిమార్కు పారేశాడు—

'జాన్, వెధవకు నరకం ఎక్కడో లేదు. ఈ ప్రపంచంలోనే ఉంది' అని.

'ఏమి టన్నయ్యా, కాశీపతి అంత వెధవాడా?'

'అతని గురించి చాలా మందికి నిజం తెలియదు. మ వ్యాపిస్తే సంతోషమే.' కొంచెం నసిగి మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

'ఆ రోజుల్లో — మేము మెడికల్ కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో ఇంకా విద్యార్థులు కొంచెం ఛాందసంగానే ఉండేవారు. సంఘం ఇంత పెర్మిసివ్‌గా ఉండేదికాదు'

"ఇంతకూ కాశీపతి ఏమయ్యాడు?" భవానీ మళ్ళీ అడిగాడు.

"మిత్రులు అతన్ని గురించి ఏమను కున్నా, అన్నయ్యకుమాత్రం కాశీపతంటే గౌరవం. ఇంకా పోతే జాలి. ఒకనాడు వాళ్ళిద్దరి సంభాషణ ఇలా సాగింది.

అన్నయ్య:— ఒరేయ్, కాశీపతీ! నీ గురించి వాళ్ళంతా ఏమేమో చెప్పుకుం టున్నారు. ముఖ్యంగా ఆ దయానిధి గాడు. వాడికి దయ్యాలంటే భయం. నువ్వేమో ఎవరో అమ్మాయితో తిరుగు తున్నావని ఏవేవో కూస్తున్నాడు. పైగా అమ్మాయి కిరస్తానీ అనీ, నిన్ను వలలో వేసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తోందనీ. ఈ గొడవంతా ఎందుకు, ఆ ఎముక పారేసి వాణ్ణి కాస్త ప్లాకాట్ చెయ్యకూడదూ?

కాశీపతి:— నీ మొహం! వాడి దుష్ప్రచారం ఆపడానికి నేను ఎముక పారెయ్యాలా? ఇంపాసిబిల్. దయ్యా లంటే నాకు భయం లేదు. ఇక పోతే, నా దగ్గర ఎముక ఉంటే వాడికేం? వాడు వట్టి ఫానటిక్. వాడి మాటలు నమ్మకు. ఈవేళ సినిమాకి వెళ్ళాలి. సరస్వతీలో కొత్త దొచ్చిందట. నువ్వెళ్ళి టిక్కెట్లు తీసుకుని ఉండు, నే వచ్చేస్తా.

అన్నయ్య సినిమా దగ్గర కాశీపతి కోసం చాలాసేపు చూశాడు. ఇంక వాడి సూచన కనబడక మరో స్నేహితుడితో వెళ్ళి రాత్రి ఒంటి గంటకు రూమ్‌కి వచ్చాడు. తలుపు తట్టగానే కాశీపతి తలుపు తీసి వెంటనే వెళ్ళి ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు. గదంతా మల్లెపూల వాసన. అన్నయ్య మంచం మీద కూడా ఏదో సెంటు వాసన ... నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. అన్నయ్య సీరియస్‌గా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

తెల్లవారిన తరవాత కాఫీకి మెస్సు కెళుతూ ఉంటే దయానిధి కనపడ్డాడు. "కాఫీ తాగిన తరవాత నా రూమ్‌కి వస్తారా, విక్టర్‌గారూ?" మర్యాదగానే ఆహ్వానించాడు.

కొంతసేపయాక దయానిధి అడిగాడు. "నిన్న రాత్రి మీ కాశీపతి ఏం చేశాడో తెలుసా?"

"నేను సినిమాకు వెళ్ళాను. ఏం, ఏం జరిగింది?"

"నా థియరీ రైటు. నిన్న రాత్రి మేం అంతా లౌంజిలో కూర్చున్నాం. రాత్రి పది గంటలైంది. ఏదో లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుకుంటూండగా ఎక్కణ్ణించో మల్లెపూల వాసన, మత్తెక్కించే సెంటు వాసన గుబాళించడం అందరికీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఎక్కణ్ణించో తెలుసుకోకుండా ఉండలేక పోయాం. వాసన మీ రూమ్ వద్ద నుంచే వస్తున్నట్టు తెలుసుకోవడానికి మాకు ఆట్టేసేపు పట్టలేదు. సుందరావు గది దగ్గరి కొచ్చేసరికి మీ గదిలో ఏదో చిత్రమైన వ్యవహారం జరుగుతున్నట్టు ఊహించాం. (మర్డర్ కేస్ ఇన్‌వెస్టిగేట్ చేస్తున్న సి. ఐ. డి. అను మానితుణ్ణి దంచేస్తున్నట్టు దంచేస్తున్నాడు.) గదిలోని అద్భుత సౌరభం వేసి ఉన్న తలుపుల్లోంచి బ్లాకంతా అలుముకుంటూంది. మగపిల్లల హాస్టల్లో ఆడపిల్లలు, సువాసనలు అతి విశేషం (ఆ రోజుల్లో). క్రిందకు వచ్చి నలుగురితోనూ చెప్పాను. ఓ కాస్సేపు తర్జన భర్జన చేసి మీ రూమ్ తలుపు తట్టాం. ఇంకా వాసన దట్టంగానే ఉంది. కాశీపతి తలుపు తీశాడు. నే లోపలి కెళ్ళలే దనుకోండి. ఉగ్రుడై కాశీపతి 'జస్ట్ లెట్ మీ ఎలోన్ ... యూ గెట్ ఔట్, ఆల్ ఆఫ్ యూ!' మీరైనా చెప్పండి, విక్టర్ గారూ, ఆ ఎముక పారెయ్యమని."

అన్నయ్యకు విషయం బోధపడ లేదు. ఇంకా వివరాలు కావలిస్తే ఎవ రివ్వగలరు? సుందరావు దగ్గరి కెళ్ళాడు. వాసనమాత్రం నిజమేననీ, లోపల స్త్రీ కంఠం తన భావనైతే అయి ఉండవచ్చని అన్నాడు సుందరావు. అన్నయ్య కేం చెయ్యాలో తెలియలేదు.

అన్నయ్య రూముకి వచ్చేసరికి కాశీపతి మంచం మీద కూర్చున్నాడు. మనిషి ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడిలా దిగులుగా ఉన్నాడు. అన్నయ్యే కదిపాడు మెల్లగా.

"ఏం కాశీపతీ, నువ్ చెప్పావ్ కదా అని యూనివర్శిటీలో డాన్స్ ప్రోగ్రామ్ మానుకుని, సినిమా వద్ద చూశాను నీ కోసం. నేను గదిలో ఉంటే ఈ గొడవ వచ్చేది కాదు."

"సారీ, విక్టర్. ఇదంతా నా రాత. నేను ఈ వ్యవహారం ఇంత ముదురు తుందని అనుకోలేదు. ఇక దీని విషయం మరిచిపో. ప్లీజ్! మరి దీని గురించి నాతో ప్రస్తావించకు."

అన్నయ్య ఏం అనలేకపోయాడు. వాసన వ్యవహారం తెలిసిన వాళ్ళుమాత్రం దయ్యాలకు దూరంగా ఉండడం మంచి దనుకున్నారు. కొన్ని రోజులు పోయిన తరవాత మరో సంఘటన జరిగిందట.

ఆ రోజు బ్లాకులో ఎక్కువ మంది ఎందుకనో లేరు. ఓ నలుగు రైదుగురు మాత్రం రేడియో వింటూ కూర్చున్నారట. మళ్ళీ వాసన. తోటి విద్యార్థులు మరి ఆగలేక పోయారు. ఒక్క ఉదుటున పరుగెట్టి నూట పదిహేడు వైపు రాసాగారు. వీళ్ళు చూస్తుండగానే గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. ఒక స్త్రీ ఆకారం. తెల్లని చీర, పొడుగాటి జడ, జడ నిండా మల్లెలు. కుర్రాళ్ళు రావడం చూసి వెనక్కి తిరిగి అటువక్క మెట్ల వెంబడి దిగిపోయింది. ఆమెను వెంబడించాలని ఎవరికీ ఊహ కలగలేదు. కళ్ళ ముందు దయ్యం. కెవ్వున కేకేశా డొకడు. తలుపులు తెరిచే ఉన్నాయ్. కాశీపతి మాత్రం మంచాన్ని కరిచి పట్టు కున్నట్టు పడుకున్నాడు."

"అయితే, దయ్యానికీ, కాశీపతికీ సంబంధం ఏమిటి? అతని చావుకి దయ్యమే కారణమా? నాకూ అడగాలనే అనిపించింది. కాని, అన్నయ్య ఆలోచనల కంతరాయం కలిగించడం నా కిష్టం లేదు."

భవానీశంకరం కూడా ఆలోచనలో

పడ్డాడు. ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. దయ్యాల కథలు వింటున్నప్పుడు ప్రతి వారికీ వారి వారి జీవితాలలోని దయ్యాలకు సంబంధించిన సంఘటనలు జ్ఞాపకం రావడం కద్దు.

"నిజంగా దయ్యా లుంటాయా? కాశీపతి గదిలోకి వచ్చిం దెవరు?" భవానీ అడిగాడు.

"నర్స్ మిస్ మార్జరీ. దయ్యాన్ని ఇప్పటి వరకూ ఎవ్వరూ పది మందిగా చూడడం జరగలేదు. విద్యార్థులంతా చూశారని అన్నయ్య కథనం. ఇందులో ఏదో రహస్యం ఉంది. అన్నయ్య ఏదో దాచడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఇది దయ్యం కాదు. సొంతంగా దీన్ని వాకబు చెయ్యాలని అన్నయ్య మరో క్లాస్ మేట్ చక్రధర్ దగ్గరి కెళ్ళాను. ఇప్పు డతను రాజమండ్రిలో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాడు. కాలేజీలో ఫైనల్‌లో చేర డానికి వస్తూ రాజమండ్రిలో దిగా. మాటల మధ్య యాథాలాపంగా వాళ్ళ క్లాసుమేట్స్, కాశీపతి ప్రస్తావన తెచ్చాను. కాశీపతి మాట విని ఫక్కున నవ్వాడు చక్రధర్. నాకు నిజంగానే కోపం వచ్చింది. నా మొహంలో సీరియస్‌నెస్ చూసి అతనే అన్నాడు.

'సారీ! మీరు నిల్ నిసీ బోనమ్ అని చనిపోయిన వాళ్ళ గురించి చెడ్డగా మాట్లాడరు కదూ? కాని, కాశీపతి మమ్మల్నంతా వెధవల్ని చేసి ఆడించాడు. మీ అన్నయ్య గొప్ప లాయల్టీతో కాశీపతిని కవర్ చేశాడు. మీ అన్నయ్యే అతన్ని అకామడేట్ చెయ్యకపోతే అసలు కాశీపతి ఆటలు సాగేవికావు.'

'మిమ్మల్ని ఫూల్ చెయ్యడానికి తను చచ్చిపోయాడా?' కొంచెం విసురుగానే అడిగాను చక్రధర్‌ని.

'అతని చావు మా కందరికీ విచారాన్ని కలిగించింది. అతను మమ్మల్ని ఎంతగా ఫూల్ చేసినా. కాని, అతని ప్రవర్తనకీ, అతని చావుకూ ఏమాత్రం సంబంధం లేదు.'

'అంటే?'

'అతను ల్యూకేమియా, అంటే బ్లడ్ కాన్సర్ వల్ల చనిపోయాడు. అది ఘోరమైన జబ్బు. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ దానికి మందు లేదు.'

నాకు కొంచెం విసుగనిపించింది. మీ డాక్టర్ల కందరికీ ఉన్న జబ్బే ఇది. ఒకలా మాట్లాడక మహా సీరియస్‌గా ప్రొఫెషనల్ ఫేస్ పెట్టేస్తారు. కొంచెం కదిల్చామా, వ్యాధుల గురించి, ఇటియాలజీ, ప్రోగ్నోసిస్, డయాగ్నోసిస్, ట్రీట్‌మెంట్ దంచేస్తారు వినేవా ళ్ళుండాలి గాని.

'అతను ల్యూకేమియాతో చనిపోయాడని అన్నయ్యే చెప్పాడు.'

'అంతేనా? అసలు సంగతి చెప్ప లేదూ?'

'అందుకే మీ దగ్గరి కొచ్చాను.' మరి ముంత దాచలేదు.

'మీ అన్నయ్య లాయల్టీ అమోఘం. (చిరునవ్వు). అసలు జరిగిన సంగతి ఇది. నీకు తెలుసేమో అనుకున్నాను. మిస్ మార్జరీ అనే నర్సుకీ, కాశీపతికీ పరిచయం అయి, చిక్కపడి ప్రేమాయణంలో పడింది. కాశీపతి బాక్‌గ్రౌండ్ తెలిసిన దయానిధికి ఈ ప్రేమాయణం చాలా అసహ్యంగా ఉండేది. కాశీపతీ, మార్జరీ ఎక్కడ కలిసేవాళ్ళో మాకు తెలియదు. కాని, రెండుసార్లు హాస్టల్లో, మీ అన్నయ్య గదిలోనే వాళ్ళు హౌషర్ చేసినట్లు మా కందరికీ తెలుసు. దాని కోసం కాశీపతి ఆడిన నాటకం అద్భుతం. ఏదో ఓ ఎముక కథను చెప్పుకుంటూ ఉండేవారు. ఆ ఇడియట్ దయానిధి గాడు దాన్ని కొంతవరకూ నమ్మాడు. మీ అన్నయ్యకు దయ్యాల మీద నమ్మకం లేదు. కాశీపతి నాటక మాడుతూంటే మీ అన్నయ్య సైలెంట్‌గా ఉండడానికి కారణాలు - మొదటిది: కాశీపతీ, తనూ చాలా దగ్గర స్నేహితులు. రెండవది: మిస్ మార్జరీ క్రిష్టియన్. మూడవది: తన గదిలోనే ఇది జరుగుతున్నట్లు అంతా అయిపోయేవరకూ తనకు తెలియదు. ఇంతకీ ఇప్పు డతను చనిపోయిన తన స్నేహితుని గురించి చెడు చెప్పడు.'

"మిత్రులంతా వాళ్ళు గదిలో ఉన్నప్పుడు తలుపు తడితే, లేదూ, ఆ అమ్మాయిని వెంబడిస్తే ..." మళ్ళీ ప్రారంభించాడు జాన్. "ఇలాంటి ప్రశ్నలకు మనకు సమాధానం తెలియదు. మాగ్జిమమ్ ఏం జరిగేదీ వార్డెన్‌కు తెలిసేది. పట్టుబడి ఉండేవాడు కాశీపతి."

మెల్లగా లేచాడు జాన్.

"మేమూ వస్తాం బస్ స్టాప్ వరకూ"

అని పంతులూ, భాస్కరం, భవానీ జాన్ వెంబడి నడిచారు. మాట పదిహేడో గదికి కొంచెం ముందుగానే అద్భుతమైన అగరువత్తుల వాసన వేసింది. ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. పంతులు చొరవచేసి గది తలుపు తట్టాడు మెల్లగా. కొంచెంసేపటి తరవాత తలుపు మెల్లగా తెరుచుకుంది. ముగ్గురూ లోపలికెళ్ళారు. జాన్ మాత్రం బయటే ఉన్నాడు. ఒక పెద్ద సాయిబాబా పటానికి పెద్ద పూల మాల వేసి ఉంది. ముందు అగరవత్తులు గది నిండా సువాసన.

"సారీ, మిస్టర్ సత్యం ... నువ్వు పూజలో ఉన్నావని మాకు తెలియదు— రేపు ఎలక్షన్లకి..." ఏదో అబద్ధం ఆడాడు పంతులుగాడు. ★

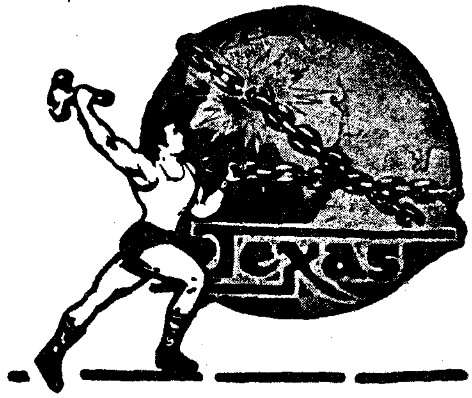

టెక్సాస్

బనియన్లు మరియు చడ్డీలు

దిగుమతిచెయ్యబడిన ఈజిప్షియన్ పత్తి నుంచి
తయారు చెయ్యబడినవి.

ప్రశస్తి పొందిన మా ప్రత్యేక రకాలు

కూల్‌టెక్స్ ★ ట్రాఫీ ★ ఎక్సెల్ ★ ఆల్టర్

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా లభిస్తున్నవి.

ధరించి ఆనందించండి.

ఫోన్ : 21256

టెక్సాస్ నిట్టింగ్ కంపెనీ,
తిరుపూర్ - 638604 (తమిళనాడు)

ఏజంటు : కె. జి. బాలక్రిష్ణన్